למה אנחנו כאן?

לפני שהגענו לחברותא של אנ-איי לא יכולנו לנהל את חיינו. לא יכולנו לחיות וליהנות מהחיים כמו אנשים רגילים. היינו זקוקים למשהו שונה וחשבנו שמצאנו זאת בסמים. שמנו את השימוש בהם לפני טובת משפחותינו, נשותינו, בעלינו וילדינו. היינו חייבים להשיג סמים בכל מחיר. גרמנו לאנשים רבים נזק רב, אך יותר מכל פגענו בעצמנו. לא היינו מסוגלים לקבל אחריות אישית, ובכך למעשה יצרנו את הבעיות שלנו. לא היינו יכולים להתמודד עם החיים כמות שהם.

רובנו נוכחנו שהתמכרותנו היא התאבדות איטית, אך ההתמכרות היא אויב כה ערמומי של החיים, שאיבדנו את הכוח לעשות משהו בקשר לזה. רבים מאתנו הגיעו לבתי-סוהר. או חיפשו עזרה ברפואה, בדת ובפסיכיאטריה. אף אחת מהשיטות הללו לא הייתה מספיק יעילה בשבילנו. המחלה שלנו תמיד חזרה והופיעה או המשיכה להחמיר, עד שבייאוש ביקשנו עזרה זה מזה ב'מכורים אנונימיים'.

לאחר שבאנו לאנ-איי הבנו שאנו אנשים חולים. סבלנו ממחלה שאין לה תרופה ידועה. אך ניתן לעצור אותה בנקודה מסוימת, ואז ההחלמה אפשרית.